

Velkommen til Holland

"Jeg bliver ofte spurgt om, hvordan det er at leve med, og opdrage et barn med handicap. Det er sådan her..." af Emily Perl Kingsley.

At vente et barn er som at planlægge en drømmerejse – til Italien.
Du køber en masse rejsebøger og lægger eventyrlige planer.
Colosseum, Michelangelos David, gondolerne i Venedig.
Du lærer dig nyttige vendinger på italiensk.
Alt er meget spændende.

Efter måneders spændt forventning kommer endelig dagen.
Du pakker dine kufferter og tager af sted.
Flere timer senere lander maskinen.
Stewardessen kommer ind og siger "Velkommen til Holland".
"HOLLAND?!" råber du. "Hvad mener du med Holland?"
Jeg har bestilt en rejse til Italien!
Jeg skulle være i Italien!
Hele mit liv har jeg drømt om at komme til Italien".

Men der er lavet om på fartplanen.
Maskinen er landet i Holland, og der må du blive.

Det er vigtigt, at de ikke har ført dig til et rædsomt, fælt, snusket sted, fuld af pest, sult og sygdom.
Det er bare et sted, som er anderledes.

Så må du ud og købe nye rejsehåndbøger.
Og du må til at lære et helt nyt sprog.
Og du møder en helt ny type mennesker,
du ellers ikke ville have mødt.

Det er som sagt et sted der bare er anderledes.
Tempoet er langsommere end i Italien; der er ikke så pragtfuldt.
Men når du har været der et stykke tid og har fået vejret,
ser du dig omkring... og opdager efterhånden,
at der er vindmøller i Holland... og Holland har tulipaner.
Holland har endda Rembrandt,

Men alle, du kender, har travlt med at rejse til og fra Italien...
Og de praler af, hvor vidunderligt de havde det der.
Og resten af dine dage vil du sige:
"Ja, det var der, jeg skulle have været; det var det, jeg havde planlagt.

Og smerten ved det vil aldrig, aldrig, aldrig nogensinde fortage sig...
for tabet af den store drøm er et tab af stor, stor betydning.

Men, hvis du bruger dit liv til at sørge over den kendsgerning,
at du ikke kom til Italien, bliver du aldrig fri til at værdsætte og nyde det helt specielle, det virkelig
vidunderlige...ved Holland.